

అన్నది అమ్మ.
అశోక్ భగీరథ ప్రయత్నాలు ఫలించి ఓ సంబంధం కుదిరింది. అక్కడక్కడా అప్పుచేసి పక్కమార్ అనే బిజినెస్ మానివేసాడు. అతణ్ణిలా ఓదా

అరోజు ఆదివారం..నేను నా గదిలో కూర్చుని చదువు పూలున్న తెల్ల పిఫాన్ చీరలో పీలా.. ఓ అప్పరలా.. గుడ్లప్పగించి కెలు వేస్తూ.. "హలో" అన్నది.

నేను తెప్పరిల్లాను. "రా పీలా.. కూర్చో" మంచం మీద పక్కం లాక్కంది.

"నీ పెళ్ళి నిశ్చయమైందని నాకు చెప్పబుద్దే!" చిరుకోపంగా చూస్తూ అన్నది. "నీకు సంతోషంగా ఉండా నా పెళ్ళి నిశ్చయమైంది" "ఎం నీకు లేదా?" అడిగాను.

పీలా నవ్వింది. తరవాత సన్నగా నిట్టూరుస్తూ అన్నది "విషాదం.. ఇష్టాలు.. అయిష్టాలు అనేవి ఉంటాయన్న సంగతి నాకు తెలుసు. నీకు ధూళి రేణువులా జీవితం ఎటు నడిపిస్తే అటు నడిచింది. చేస్తున్నది కూడా.. ఒకవేళ నేనిప్పుడు నాకీ పెళ్ళి ఇష్టం వస్తుంది?"

ఆ స్వరంలో వినిపించిన బాధ.. ఆవేదన.. నాకెలాగో అనిపించింది. పాపం పీలాకి ఈ పెళ్ళి ఇష్టం లేదు అనుకున్నాను.

"నీకేం అనిపించటం లేదా.. వాసూ.. నేను పెళ్ళి చేసుకుని ఇక్కడ గింది అదేరకంగా.."

నేను ఇంకేం మాట్లాడలేకపోయాను. అంతేనా! అన్న ఆ ప్రశ్నకు నా దగ్గర సమాధానమే దొరకలేదు.

నేనూ, పీలా ఇన్నేళ్ళలో అనేకసార్లు ఏకాంతంగా ఉన్నాం. రాత్రి పది-పదకొండు గంటలకొక్కడా ఇద్దరం నా గదిలో కూర్చుని చదువుకున్నాం. కానీ.. కానీ.. అశాటి ఆ ఏకాంతం ఏదోలా ఉంది. మరొకరి మధ్య అంతంతని దూరం.. పీలా వెంటనే వచ్చిపోతే ఎప్పుట్లా వచ్చుతాడు.. ఎప్పుడు వెళ్తున్నాడో ఆ కళ్ళలో నీలినీడలు..

ఎందుకలా ఉంది? అనుకున్నానే కానీ.. తనని అడగలేకపోయాను. కాస్తా పయక "నా పెళ్ళికి వస్తావా వాసూ?" అడిగింది.

"భలేదానివే.. నీ పెళ్ళి ఏర్పాట్లన్నీ నేనేగా చేస్తాను" అన్నాను.

పీలా ఒక్కసారిగా వెక్కిరించింది. ఎందుకలా ఎదుస్తోందో అర్థం కాని నేను.. చతుక్కున తనని దగ్గరికి లాక్కని కన్నీళ్ళు తుడిచాను.. నా గుండెల మీద కాస్తాపు అలాగే ఉండిపోయింది.

నాలో విచిత్రమైన స్పందన.. పీలా స్వర్ణ వింత, వింత భావాలు కలిగించింది. పీలా నానుండి దూరమవకూడదన్నట్టు అలాగే పొదివి పట్టుకున్నాను. కొత్త అనుభూతి.. మధురంగా ఉంది.. మత్తుగా కూడా ఉంది.. ఆ అనుభూతి అలా.. శాశ్వతంగా..

పీలా చప్పున నా నుంచి దూరం జరిగి

అక్కడక్కడా అప్పుచేసి పక్కమార్ అనే బిజినెస్ మానివేసాడు. అతణ్ణిలా ఓదా

టున్నాను. గులాబీరంగు పైన్న నాకళ్ళముందు చిటి

జరిగాను. పీలా.. ఓ కుర్చి

డిగాను. నావైపు సూటిగా

కు సంతోషం, దుఃఖం, లు తెలిదు. గాలివాటుకి

వెళ్ళడమే నేను చేయగ

దని చెప్పినా.. వినే వాళ్ళె

చి వెళ్ళిపోతాగా.. అడి

సెక్స్ పుర్వ

పురుషుల పదార్థాలమీద ఆధారపడి వుంటుందని పరిశోధించింది. పూర్వం తిమింగలండ్ల ముల్లు, ఊరపిచ్చుక అయితే శాస్త్రజ్ఞులు అహారపదార్థాలను సెక్స్ సామర్థ్యం పెరుగు

పురుషుల అంగం వుండే రక్తనాళాల్లో వెరుకుంటుంది. ఇంకా అంగస్థంభ తగ్గుతాయి. పత్తిడి కూడా మీ సెక్స్ సామర్థ్యాన్ని ప్రభావితం చేస్తాయి. ఈ క్రింద పదార్థాలు రెగ్యులరీ తీసుకుంటే సెక్స్ సామర్థ్యం పెరుగుతుందంటున్నారు సైంటిస్టులు. గుమ్మడిపిత్తు, గబం, పిటమీన్ సీ పళ్ళు, టమోరాలు

పదార్థాలు పళ్ళు, ఆకుకూంలు తీసుకోవాలి. రోజుకు 100 బియ్యం కంటే ఎక్కువ ఈ విటమిన్ తీసుకోకూడదు. మీ సెక్స్ సామర్థ్యంగా వుండాలంటే జింక్ తప్పనిసరి. జింక్ కోసం బీన్స్ గింజలు, తృణధాన్యం తీసుకోవాలి. కార్బోహైడ్రేట్స్ మరియు ఎమిన్ ఆసిడ్స్ వుండే అహారపదార్థాలు చేపలు, బ్రెడ్, గుడ్లు తీసుకుంటే సెరోటోన్ ఉత్పత్తి జరుగుతుంది. సెరోటోన్ కారణంగా మీ వత్తిడి, టెన్షన్ తగ్గుతాయి. బీ కాంప్లెస్ రెగ్యులర్ గా తీసుకుంటే దయామిన్ మరియు రైబోఫ్లేవిన్ లభ్యం అవుతాయి. వీటి కారణంగా టెస్టోస్టెరాన్ ఉత్పత్తి అవుతుంది. ఆరటిపళ్ళు, పాలు, మాంసం తీసుకోవాలి. సెక్స్ సామర్థ్యానికి కార్బోహైడ్రేట్ అవసరం అందుకే డైరీ ఉత్పత్తులు, చేపలు, బ్రెడ్, కూరగాయలు తీసుకుంటే పుష్కలంగా కార్బోహైడ్రేట్ లభిస్తుంది.

ఆరోగ్యవంతమైన శరీరం, మనస్సు కోసం వైన చెప్పిన ఆహారాన్ని రెగ్యులర్ గా మీరు తీసుకుంటే మీ సెక్స్ సామర్థ్యం ఇనుమడిస్తుంది. మదన యుద్ధంలో మీరు విజేతలు కావచ్చు.

-అదెళ్ళ

కళ్ళు తుడుచుకుంది. తరవాత పీలా వెళ్ళిపోయింది. అప్పుడు నా గదిలోంచి.. ఆ తరవాత నా జీవితంలోంచి. అశోక్ కూడా వాళ్ళ నాన్న చనిపోయాక బాంబే వెళ్ళిపోయాడు. దాదాపు ఇరవై ఏళ్ళ తరువాత.. అశోక్ కలిశాడు..

అశోక్ ని చూడగానే పీలాను చూడాలని మనసు ఉవ్విళ్ళూరింది.. ఎలాగైనా పీలాని కలవాలి. నేను నా గూర్లో దిగిన తరువాత రెండ్రోజులు ఆఫీసు పనితో ఊపిరి సలపలేదు.. అనుక్షణం పీలా గుర్తుకొస్తూనే ఉంది. చూడరోజు.. అశోక్ ఇచ్చిన నెంబర్ కి ఫోన్ చేశాను. పీలానే మాట్లాడింది.. నా స్వరం వినిగానే ఆమె కంఠంలో ఉత్సాహం పరవళ్ళు తొక్కింది. "ఎప్పుడో స్తావు త్వరగారా.." అంటూ అప్రతి చెప్పింది.

మధ్యాహ్నానికి బయల్దేరి జెండా చౌక్, ధరమ్ పేట్ లో వెతుక్కుంటూ వాళ్ళున్న అపార్ట్ మెంట్ కి వెళ్ళాను. నాకోసం ఎంతలా ఎదురుచూస్తోందో.. తలుపు తీసిన వెంటనే గ్రహించాను పీలా కళ్ళల్లో కాంతిని..

చిన్నపిల్లగా నాకు దూరమైన పీలా ప్రాథలా మళ్ళీ కనిపించింది. గులాబీరంగు ఒళ్ళు.. అందంగా, నిండుగా ఉంది.

అత్తగార్కి, పిల్లలకి నన్ను పరిచయం చేసింది. ఇద్దరూడ పిల్లలు.. పెద్దమ్మాయికి పద్దెనిమిదేళ్ళు.. చిన్నమ్మాయికి పదహారేళ్ళు.. తల్లిపోలి కలే..

"ఆయన వచ్చేటప్పటికి రాత్రి పది దాటుతుంది.. మావార్ని చూడాలంటే సూర్యోదయానికి ముందు, సూర్యాస్తమయం తరువాత రావాలి" అంటూ నవ్వింది.

"పిల్లలెందరు? ఏం చేస్తున్నావు? ఎక్కడుంటున్నావు?" వగైరా ప్రశ్నలతో ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసింది.

నేను అక్కడ కూర్చున్న గంట సేపల్లో ఎన్నో కబుర్లు చెప్పింది.. పూరి చోళి చేసింది.. రవ్వకే సరి చేసింది..

అజాగ్రత్తగా పారేసుకున్న వస్తువు.. అనుకోకుండా లభిస్తే పొందే ఆనందంలాంటిదేదో ఆమె కళ్ళల్లో కదుల్తూనే ఉంది. మధ్య మధ్యలో అత్తగారి పనులు చూసుకుంటూ.. గంటసేపూ నన్ను వంటరిగా అసలు వదలేదు..

"ఎలా వచ్చావిక్కడికి?" అడిగింది.

"కంపెనీ కారులో వచ్చాను"

"డ్రైవర్ ఉన్నాడా?"

"లేదు.. పర్సనల్ పనులకి డ్రైవర్ సర్వీసు తీసుకోను"

"వేరీగుడ్.. అదే చుంచి పద్దతి. అయితే పద అలా బైటికళ్ళొద్దం"

అంటూనే లోపలికెళ్ళి ఐదు నిమిషాల్లో చీర మార్చుకుని వచ్చింది.

"మీ అత్తగారు.. ఏం అనుకోరా!" సందేహంగా అడిగాను. నిర్లక్ష్యంగా నవ్వింది.. "ఓ గంటలో వస్తాను" అని ఇంట్లో పిల్లలకి, అత్తగార్కి చెప్పి బైటికొచ్చింది.

"ఇవాళ నిద్రలేచి ఎవరి మొహం చూశానో.. ఇంత ఆనందం పొందగలిగాను.. నిజంగా ఎంత మంచిరోజు వాసూ! నిన్ను మళ్ళీ చూడగలనని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు.."

పీలా స్వరంలో వినిపిస్తోన్న మార్గవం, ఆర్ధి నన్ను ప్రభావితం చేసింది.

"ఎక్కడికెళ్ళాలి?" అడిగాను.

డైరెక్షన్ ఇస్తోంటే ఊరికి దూరంగా

మనవేగం కన్నా మించిన వేగంతో కారు గెస్ట్ హౌస్ కి తీసుకొచ్చి రూంలోకి రాగానే షీలా మంచం మీద వాలిపోయింది. నేను ఆ ప్రక్కనే కూర్చుని.. లాల నగా వెంట్రుకలు సవరిస్తూ అన్నాను. "షీలా? ఏమైంది నీకు?" షీలా మత్తుగా చూసింది నావైపు. అదోలా నవ్వింది. నిశ్శబ్దంగా ప్రారంభమైన ఆ నవ్వు అలలు-అలలుగా సాగి- లాసేపు నవ్వింది.. హఠాత్తుగా ఆ నవ్వు ఏడుపుగా మారింది. ఆమెని నా చేతులు అప్ర త్నంగా దగ్గరికి లాక్కొన్నాయి. చప్పున నా ఒళ్ళో వాలిపోయి వెళ్ళి వెళ్ళి ఏడవటం ప్రారంభించింది. అన్నేళ్ళ నుండి కరడు గట్టి గుండెల్లో పేరుకుపోయిన నంతా కరిగి నీరైపోతున్నట్టు.. మంచం పక్కతలు కరిగి కాలవలుగా ప్రవహిస్తున్నట్టు ఏడ్చింది. షీలా ఏడుస్తుంటే నా మనసు కరిగిపోయింది. పాపం జేసినాలో ఏ సుఖం ఎరుగదు.. కోరుకున్న జీవితం లభించక.. లభించిన జీవితంలో సంతృప్తి కనలిగిపోతోంది. ఎంత ప్రస్తావేనో ఎంత వేదన! ఇవాళ షీలాని అనందపెట్టాలి. "షీలా!" మొహం మీదికి వంతుగా ధంగా నిద్రపోతోంది. "షీలా! ఎంత చక్కటి అవకాశం! నీకోరిక తీరేదిగా షీలా! నవసరంగా ఎక్కువగా తాగావు.. అపురూపమైన ఈ రాత్రి వృధా అయిపోయింది.. అన్ని బద్దాలు చెప్పి, అంత సాహసం చేసి.. నాతో వచ్చింది.. నిద్రపోడానికా! నీకు స్వర్గ సుఖాలు లభించే ఏవిటో తెలియ చేసేవాణ్ణి"

నిరాశగా చూశానామె వైపు.. నా ఒళ్ళో తల పెట్టుకుని పడింది.. జుట్టంతా విడిపోయింది.. పాలరాయిలా మెరుస్తోన్న శరీరం.. ఎర్రటి పెదాలు.. నున్న చెక్కిళ్ళు.. వయసు పెరిగినా వన్నె తగ్గని సౌందర్యం.. షీలాలో ఇంత అందం ఉందా? నేనెందుకని గమనించలేదు అప్పట్లో.. గమనించి ఉంటే ఈ అందం నా స్వంతమయేదా! ఏమో! కులం, భాష, అంతస్తు అడ్డం వచ్చేవేమో! అప్పట్లో.. నాకు ఇలాంటి ఆలోచన రాలేదు. ఆలోచనల మధ్య ఎప్పుడో కళ్ళు మూతలు పడ్డాయి. మృదువైన స్పర్శకి కళ్ళు తెరిచాను. "గుడ్ మార్నింగ్" తీయగా నవ్వింది. తలంటుకున్న కురుల చివర్లు.. నా చెంపమీద.. రుద్దుతోంది. కొన్ని క్షణాలు నిశితంగా ఆమె వైపు చూసే గభాల్న దగ్గరికి లాక్కొన్నాను. ఆ విసురుకీ నా మీద పడింది. "ఎందుకలా చేశావు రాత్రి?" అడిగాను. షీలా కళ్ళు వాల్చింది. "ఏం చేశాను?" "నీకు తెలీదా? అంత ఎందుకు తాగావు? ఇంత సాహసం చేసి నిద్రపోడానికా?" షీలా చురుక్కున చూసింది. నా చేతులు వదిలించుకుని-- దిండుకానుకుని కూర్చుంది. "వాసూ! నిజం చెప్పనా? నేను నిన్ను పిచ్చిగా ప్రేమించాను. ప్రేమిస్తున్నాను. ప్రేమిస్తూనే ఉంటాను. అప్పట్లో చెప్పే ధైర్యం లేక చెప్పలేకపోయాను. కానీ నేను పిచ్చినా ఏం ప్రయోజనం ఉండేది కాదులే. ఎందుకంటే నీకు నేను నీ స్నేహితురాలినన్న భావం తప్ప నామీద మరో భావం లేదు కదూ! అన్నయ్యనీ, నన్నూ ఒకేలా ప్రేమించేవాళ్ళా కదూ!" నేను మాట్లాడలేదు. "నిన్ను ప్రేమించాను" అంటోన్న ఆమె స్వరం చెవుల్లో తేనె కురిపిస్తున్నట్టు- అది ఒక్కో చుక్కా.. గుండెల్ని తీయగా తాకుతున్నట్టు.. ఆ అనుభూతి ఆస్వాదిస్తూ నిశ్శబ్దంగా ఉండిపోయాను. షీలా మళ్ళీ అన్నది. "వాసూ! నువ్వు మగాడివి. మగవాళ్ళు స్త్రీ శరీరాన్ని మాత్రమే చూడగలరు.. కానీ మనసునీ.. చూడలేరు. చిన్నప్పటినుంచీ కష్టాలు, కన్నీళ్ళు, బాధ్యతలు తప్ప మరే అనుభూతికీ నోచుకోని దాన్ని.. కనీసం భర్త నాకు సరైన

జోడి కాకపోయినా.. సుఖం ఉంటుందనుకున్నాను.. డబ్బుతో.. అదీ లేదు. ఇల్లుంది.. ఇంట్లో ఖరీదైన ఫర్నిచర్ ఉంది. అది మెయిన్ టైన్ చేయాల్సిన బాధ్యత నామీదుంది. అత్తగారుంది.. ఏలోటూ లేకుండా ఆవిడ అఖరి ప్రయాణం సుఖంగా జరిగేలా చూడాల్సిన బాధ్యత నాదే. పిల్లలున్నారు. వాళ్ళపట్ల ఓ కర్తవ్యం- ఆయన ఉన్నారు. భార్యగా ఆయనకే లోటూ లేకుండా చూసుకోవాలి. కానీ.. కానీ.. నేనున్నాను- నాక్కొన్ని కోరికలు.. ఆశలు.. ఉంటాయి. నాకో మనసుంది.. దానికి అనుభూతులుంటాయి. వాటి రుచి తెలియచేయాలి.. ఈ ఆలోచన అటు భర్తకి ఇటు పిల్లలకి అఖరికి నన్ను సృష్టించిన ఆ దేవుడిక్కూడా లేదు. కష్టాలు.. సమస్యలు.. బాధ్యతలు.. కర్తవ్యాలు.. అన్నీనాకే.. మగపిల్లాడు.. వాడు చూస్తే అలా ఎందుకూ.. అఖరికి జీవించడానిక్కూడా పనికిరాకుండా ఉన్నాడు. ఆడపిల్లలు.. ఇంకా మైనార్టీ కూడా తీరలేదు. పెద్దది ఎవడో ప్రేమించింది. వాణ్ణిచ్చి వెంటనే పెళ్ళి చేస్తావా? ఛస్తావా అని కూర్చుంది.. ఆయనకి తెలిస్తే చంపేస్తారు. ఆయనకి కోపం రాకుండా నేనే అనునయించాలి.. కానీ నాకు కోపం రాకూడదు. ఇవా రెండోది. చదువులేదు. సినిమాలు.. స్నేహితులు, వాసూ! నాకోక్కసారి అనిపిస్తుంటుంది.. నేనింకా పిచ్చిదాన్ని ఎందుకు కాలేదా అని బహుశా.. ఈ రాత్రి కోసమే ఇంతకాలం నుంచీ నేనిలా ఉన్నానేమో! నిజం వాసూ! వాసూ! అగ్నిగుండంలాంటి ఈ బ్రతుకులో ఒక్కరోజు.. ఒక్కరోజు నేను నాకోసం బ్రతక్కూడదా!" నేను షీలావైపే చూస్తున్నాను. అవాక్కై అప్రతిభుణ్ణి. "చెప్పువాసూ! బ్రతక్కూడదా?.. నాన్నకోసం, అన్నయ్యకోసం.. భర్త కోసం.. పిల్లలకోసం.. ఇలా.. ఇతరుల కోసమే కానీ.. నేను ఒక్కరోజు నాకోసం బ్రతకాలని నాకెప్పుట్నుంచీ కోరిక.. నీరాక.. నా కోరికకు ఓ రూపాన్నిచ్చింది.. అనుకోకుండా నువ్వు వచ్చి వెళ్ళిన రాత్రే ఆయన వచ్చి బాంబే వెళ్ళాలి బిజినెస్ పని మీద అన్నారు. నా మనసు ఎగిరి గంతేసింది.. నా సంతోషం.. కోరిక అపుకోలేకపోయాను. "నేనూ రానా! నా ఫ్రెండ్స్ అనుకోకుండా ట్రాన్స్ ఫర్ అయివచ్చారు. ఓ పూట వాళ్ళతో ఉంటాను.. అని అడిగాను. సరే అన్నారు మంచి మూడేలో ఉన్నారేమో- వాసూ! నేను ఆయనకి అబద్ధం చెప్పి వంచించానని తెలుసు.. అలా చేయడం తప్పని తెలుసు.. కానీ చేశాను. అలా చెప్పకపోతే.. నేను నా కోసం బ్రతికిన ఈ రాత్రి నేను పొందగలిగేదాన్నా.. లేదుకదూ! నీతో కలిసి తిరిగాను.. తాగాను.. వంటరిగా ఒక రాత్రి ఒక మంచం మీద పడుకున్నాను.. చాలా దిగజారిపోయానని అనుకుంటున్నావు కదూ! కానీ కాదనుకుంటున్నా నేను.. ఎందుకంటే.. నా మానసికానందం కోసం నేనిలా చేశాను. నా మనసంతా ఇన్నేళ్ళుగా నిండిపోయి ఉన్న నీతో- గడిపిన ఈ రాత్రి, నా బ్రతుక్కే శుభ రాత్రి.. నాక్కావలసింది.. శారీరకానందం కాదు వాసూ! ప్రేమకి పరాకాష్ట సెక్స్ ఎన్నటికీ కాదు. ప్రేమకి పరాకాష్టే లేదనలు. ఎండి బీటలు వారిన నా జీవన మైదానంలో ఈ రాత్రి నేను పొందిన ఆనందం ఓ తొలకరి జల్లులాంటిది. ఇది చాలునాకు.. శేష జీవితం హాయిగా గడిపేస్తాను. అడపిల్లలు కలిగిస్తోన్న మనఃశాంతి.. ఆ పసివాడి దొర్నాగ్యాన్ని అన్నీ భరిస్తాను.. ఈ రాత్రి తలచుకుంటూ.. నా యౌవనం.. నా అందం.. నా జీవితం వృధా అయిందన్న చింతే ఇంక నా మనసులోకి రానివ్వను. థాంక్యూ వాసూ! థాంక్యూ వెరీమచ్.. నన్ను డ్రాప్ చేయాలిగా.. లే వాసూ!" షీలా కళ్ళల్లోకి చూస్తున్నాను.. నేను వచ్చింద గర్పించి ఆ కళ్ళల్లో కనిపించిన నీలినీడలు ఇప్పుడులేవు.. స్వచ్ఛంగా.. స్పటికంలా ఉన్నాయి. మనసులోని వేదన.. బాధ.. అసంతృప్తి అన్నీ మంచుతో కడిగినట్టు.. ప్రశాంతంగా.. ఆహ్లాదంగా ఉంది ఆమె మొహం. "లే వాసూ!" గేముగా అన్నది. మంత్ర ముగ్గుడిలా లేచాను.. ఆమె చేయం దుకుని.. "హేల్సాఫ్ షీలా, పలవ్ యూ" మనస్ఫూర్తిగా అన్నాను. ★

